

בתי המשפט

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך: 26/11/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד
 כב' השופטת ו. מרוז
 כב' השופט א. ואגו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

ירדנה הרוש ת.ז. 028106193

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד ברקוביץ

הנאשם וב"כ עו"ד צווטקוב

1

2

פרוטוקול

3

4

עו"ד ברקוביץ:

5 אין לנאשמת עבר פלילי. בעניינה של הנאשמת הוגשו תסקיר שרות מבחן והערכת מסוכנות
 6 וכן הוגשה חוות דעת מטעם ההגנה. כדי למנוע את הצורך בעדות עורכי חוות הדעת, חוות
 7 דעת של מר מרגלית הועברה למרכז להערכת מסוכנות, אשר בתגובה שלח תוספת. אנו
 8 חשבנו שבתיק זה רצוי שיוכן תסקיר קרבן אך הדבר לא התאפשר.
 9 הנאשמת הורשעה במהלך שמיעת הראיות, לאחר שהודתה בשתי עבירות חמורות במיוחד
 10 שביצעה כלפי שני בניה. בד"כ מגיעים בפני בית המשפט הורים שפוגעים בילדיהם ובית
 11 המשפט שמע לא מעט מקרים. מעטים המקרים בהם אמהות פוגעות פגיעה מינית כל כך
 12 קשה בילדיה. נכון, כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו, ואין ספרות או מחקרים לגבי מקרים
 13 דומים. לאחרונה, היו מספר מקרים בהם אמהות פגעו בילדיהן, דהיינו הביאו למותם. המקרה
 14 שלנו ונסיבותיו, חמור במיוחד. כפי שעולה מחוות הדעת לעניין המסוכנות של הנאשמת וגם
 15 כעולה מהתסקיר, הנאשמת היתה מודעת לצורך האישי שהיה לה לקיים מין וביצעה את
 16 העבירות בהן הורשעה לצורך סיפוק צרכיה האישיים בלי לתת דעתה כמה מצב כזה יכול
 17 לפגוע בילדיה. מקובל, שהורים הם המגנים על ילדיהם מפני זרים. בוודאי שהבית הוא מקום
 18 מבטח לילדים, אולם בענייננו, הנאשמת רק לצורך סיפוק צרכיה, החליטה לפגוע בילדיה. נכון

בתי המשפט

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד
 כב' השופטת ו. מרוז
 כב' השופט א. ואגו

תאריך: 26/11/2009

1 שאין תסקיר קרבן, אבל ברור שהפגיעות בילדים הן בלתי הפיכות. מפנה לעדויותיהם של
 2 הילדים ויתר המסמכים המונחים בפני בית המשפט לרבות תסקיר הערכת המסוכנות, ניתן
 3 ללמוד על אומללותם הרבה של הילדים. המשפחה היתה בבעיות גם לפני הפגיעה דן
 4 בילדים. במקום להקל עליהם בחיבוק בבואם הביתה, היא החליטה לפגוע בהם לשם סיפוק
 5 צרכיה.
 6 אנו עותרים להטיל על הנאשמת מאסר בפועל לתקופה ממושכת. הפסיקה שמצאתי לא
 7 מתאימה לחומרת המקרה שלנו, במיוחד כאשר מדובר באם. יש פסיקה לגבי אבות שפגעו
 8 בילדיהם אבל לא ניתן להשוות בין מקרים אלו למקרה שבפנינו.
 9 אני מתמקד מתוך חוות הדעת במודעותה של הנאשמת לצורך לסיפוק המיני שלה והיא
 10 החליטה לספק עצמה באמצעות ילדיה שזה דבר שאין לו תקדים. מעשה חמור שבעתיים
 11 מכל מה שיכול לעלות בדמיונו של אדם. לבקש משני ילדים כ"כ קטנים, כאשר באים סוף סוף
 12 הביתה מהמסגרות החינוכיות, לפגוע בהם כל כך קשה. כמובן, הפגיעה היא בשני הילדים.
 13
 14 בקשר לחוות דעת – מר מרגלית מציין שבית המשפט צריך ללכת במתווה שיקומי.
 15 אנוסבורים שבמקרה הזה דרוש מצד אחד עונש מרתיע למען יראו וייראו, שמי שפוגע
 16 בילדים, כפי שהנאשמת עשתה – דינו להישלח מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת ממש.
 17 וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ופיצוי משמעותי לקטינים, שהם יצטרכו כסף כדי לטפל
 18 בעצמם.
 19 מר מרגלית ציין שהנאשמת מסוכנת רק כלפי ילדיה. אני סבור..

עו"ד צוטיקוב:

22 אין מחלוקת בין המומחים כי הנאשמת אינה סובלת מפדופיליה. לה יש משיכה לבגירים ולכן
 23 היא מקיימת יחסי מין עם בגירים.

עו"ד ברקוביץ ממשיך:

25 לדעתי, ההבדל בין שתי חוות הדעת הוא, שמרגלית קובע
 26 שהנאשמת לא מסוכנת אלא רק כלפי ילדיה והערכת המסוכנות קובעת שהיא מסוכנת כלפי
 27 כל ילד שיהיה בקרבתה. מפנה לסעיף 6 של השלמה של חוות הדעת של הערכת המסוכנות

בתי המשפט

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך: 26/11/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרוז

כב' השופט א. ואגו

1 **הסנגורית:** לדעתי, בניגוד לדברי חברי, התיק יוצא דופן וכל הנסיבות יוצאות דופן, ולכן גם
 2 ביהמ"ש צריך לבדוק, בצורה לא רגילה, מה לעשות בהמשך הדרך. הנאשמת גדלה ברקע
 3 משפחתי לא פשוט, גם בתחום המיני. היא סבלה מחשיפה למין בגיל מאוד צעיר – גיל 6,
 4 ואף לפגיעה מינית באותה תקופה. האשה הזו בחרה, אם כי אני לא יודעת אם זו בחירה
 5 חופשית, להתייחס למין כתרפיה, וזאת עשתה כבר מגיל צעיר. הנאשמת ברמת משכל 65,
 6 שזה על סף פיגור, אך לא מספיק כדי להיות לא כשיר, אך מספיק בשביל להבין את ההבדל
 7 בין טוב לרע ברמה הבסיסית ביותר. השימוש במין כהרגעה, וזה עולה מכל חוות הדעת,
 8 החמיר עם השנים. זו נטיה הקיימת מגיל מאוד צעיר והגיע עד אובססיה, והיא מצאה את
 9 הדרכים "להרגיע" אותה אובססיה ואת עצמה על ידי אוננות או קיום יחסי מין בתדירות מאוד
 10 גבוהה עם גברים בוגרים ובהסכמה. לא לשוא קיים מספר קטן של עברייני מין – נשים. זה לא
 11 אומר שאין נשים עם נטיה למיניות יתר, פשוט אצל נשים, כמו אצל הנאשמת, המין זמין יותר.
 12 לכן יכולים לספק אותו צורך בצורה חוקית תוך מין בהסכמה עם גברים רבים, כפי שעולה
 13 מחוות הדעת. לאור הזמינות הזו, ולאור העובדה שאי לה משיכה דווקא לילדים קטינים או
 14 לקטינים בכלל, היא הצליחה לחיות "בשלום" עם ההיפר-מיניות שלה במשך שנים רבות וללא
 15 טיפול.

16 עברייני מין שאנס, גבר, העבירה העיקרית שלו היא עבירת אלימות, כשלמעשה חלק מהצורך
 17 הוא לבצע את המין באלימות או באי הסכמה, כאשר פדופילים הם עברייני מין שלא נמשכים
 18 מינית לבוגרים ואפילו לא מצליחים לקיים יחסי מין עם בוגרים ונמשכים דווקא לילדים או
 19 ילדות. המאפיינים האלה לא קיימים אצל הנאשמת. לאור מצבה הכללי, חוסר סיוע ותמיכה
 20 טיפולית בכלל, לא רק בתחום המיני. היא הרי נחשפה לפגיעה מינית בגיל צעיר, ולאור
 21 המשכל שלה – לא הצליחה לתפקד ברמת המשפחה. 8 ילדיה הוצאו מחזקתה הרבה קודם
 22 לפגיעה המינית. הם לא היו אמורים באותה שבת להיות ללא פיקוח, ולא בגלל שפגעה בהם
 23 מינית קודם לכן, אלא כיוון שאינה יכולה לטפל בילדים בכלל. הם סבלו מהזנחה בכל
 24 התחומים וניסיונות לעזור לה לטפל בהם – לא צלחו. גורמי הרווחה והבעל הגיעו למסקנה
 25 שהילדים לא יכולים להיות עמה לבד, ולמרות זאת לקחו הרשויות, שידעו על מצבה ועל
 26 ההיפר מיניות שלה, ושהביאה הרבה גברים הביתה, ואיפשרו לילדים להיות שם באותה
 27 השבת. כמובן שהרשויות אינן אשמות, אבל הן איפשרו את הסיטואציה. הנאשמת אינה

בתי המשפט

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד
 כב' השופטת ו. מרוז
 כב' השופט א. ואגו

1 עברייני קר רוח שפגע בילדים בבית שלהם שאמור היה לתת להם ביטחון. היא לא יכלה לספק
 2 להם בית בטוח. היא גם לא חיפשה ילדים אחרים כדי לפגוע בהם. פשוט, היכולת שלה
 3 להבין גבולות ובסיסיות.
 4 גם המעשה הנוכחי בוצע מסיבה הזויה – לא כדי לספק עצמה, כי את זה היא עושה עם
 5 גברים אחרים, אלא כדי לפגוע בגרוש שלה. היום היא מבינה שהמעשה היה רע, ומפנה
 6 לחוות הדעת של אלון מרגלית עמ' 7-8.
 7 מדובר במעשה נקודתי, הקשור למערכת היחסים המעורערת והדינמית במשפחה. לא מדובר
 8 במעשה מתוכנן. אין כל אינדיקציה של פגיעה מינית של ילדיה קודם לכן, וגם לא בילדים
 9 אחרים. אין גם כל אינדיקציה היום שיש לה משיכה לקטינים. כמובן שבעית ההיפר מיניות לא
 10 נפתר בכלא, אך היא פותרת אותה בדרך אחרת. החד פעמיו של המקרה והשילוב עם זהות
 11 הוקרן של מישהו בדינמיקה המשפחתית והעדר כל אינדיקציה לפגיעה אחרת בקטינים –
 12 זה פקטור חשוב בענישה בעבירות מין.
 13 קשה להתייחס לעבירות כעבירות אלימות כלפי קטינים. אין ספק שהנאשמת לא כשירה
 14 להיות אם. אך לא ניתן למנוע ממנה להוליד ילדים, וזה חשוב לגבי ההמשך, בכל מקרה היא
 15 תפגע בהם מינית.
 16 אני מבקשת לאפשר לה, כפי שהיא צריכה, מסגרת לאנשים הסובלים מפיגור כי שם
 17 מסבירים להם איך לתפקד בגבולות הנכונים בצורה שאנשים כאלה יכולים להפנים ולהבין. זו
 18 ההמלצה של חוות הדעת של מר מרגלית. המרכז להערכת המסוכנות, בחוות הדעת
 19 המשלימה, מסכים עם זאת. הם מסכימים שאין עדויות לפדופיליה וכי הם קיימת מסוכנות היא
 20 רק לילדים שיש לה עמם קשר (שלה או של בן זוגה, אם יהיה לה בן זוג עם ילדים). אכן, היא
 21 מסוכנת יותר מבחינת ההזנחה של ילדיה, אך המרכז להערכת המסוכנות לא מתייחסים
 22 לאופציה הטיפולית, וכאן הבעיה. אפשרות טיפולית חשובה לגבי העתיד, לגבי התנהלות
 23 בעתיד בכלל ברמה שהיא יכולה להבין. רק טיפול שכזה יפחית את המסוכנות ויאפשר לה
 24 מערכת כלשהי עם ילדיה בעתיד.
 25 אנו, כמובן, לא חולקים על כך שיש להטיל מאסר. אולם, לדעתי, לאור כל מה שאמרתי, אורך
 26 תקופת המאסר אינו צריך להיות ארוך, כפי שאמר חברי, ואינו אמור להרתיע אחרים, אלא
 27 צריך להיות מאסר שהיא כבר מצויה בו, מאסר שהבהיר לה את הגבולות הברורים. וכן,

בתי המשפט

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך: 26/11/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד
 כב' השופטת ו. מרוז
 כב' השופט א. ואגו

1 מסגרת טיפולית, שלא קשורה רק למין, אותו הצליחה רוב הזמן לפתור בצורה טובה יחסית.
 2 את זה ניתן להשיג דרך צו מבחן, החשוב לה ולעתידה ולתיפקודה גם כאם ל-8 ילדיה וגם
 3 אם תרצה להקים משפחה בעתיד.

4
 5 **הנאשמת:** אני התחרטתי. תתחשבו במאסר שכבר הייתי. אולי לא מאסר. עם הילדים זה
 6 היה מרצון הדדי, לא בכוח. לשאלה אם זה בסדר מה שעשיתי, אני אומרת שלא.

החלטה

7
 8
 9
 10 נדחה לעיון ומתן גזר דין לתאריך 24/12/09 בשעה 11:30.
 11 הנאשמת תובא על ידי שב"ס.

12 ניתנה היום ט' בכסלו, תש"ע (26 בנובמבר 2009) במעמד הצדדים.

13

_____ א. ואגו, שופט

_____ ו. מרוז, שופטת

_____ השופטת ר. יפה-כ"ץ, ס. נשיא

אב"ד

14

15

16

17

18

19